

РЕШЕНИЕ

№ 20871

гр. София, 17.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 03.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ваня Стоянова

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5111** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл. 84, ал. 3 във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Х. А. А., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], с адрес [населено място], [улица] срещу Решение № 2855/31.03.2025 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

С жалбата се иска отмяна на решението, като незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и в противоречие с административно-производствените правила. Излагат се доводи, затова, че административният орган неправилно е направил заключение, в нарушение на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Твърди се, че административният акт е издаден в нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК, както и че решението е постановено при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените обстоятелства, поради което е направен необоснован и незаконосъобразен извод, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Счита, че подробно и добросъвестно е посочил причините, поради които търси закрила в България. Твърди, че има основателни опасения от преследване и заплаха за неговия живот. Не споделя извода на адм. орган, че не може да се направи обоснован извод за наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на С.. Намира, че административният орган оценява положението в страната като несигурно и напрегнато, но

същият не определя насилието във всички части на страната като безогледно. Счита, че анализът на изложената в решението обстановка в С. е формален и не кореспондира с личната бежанска история. Административният орган общо разглежда данните, съдържащи се в издадената от самия него справка, относно състоянието на провинцията, от която произхожда. Същевременно заявява, че органът не изследва обстоятелството относно местоживеенето на чужденеца в С. и региона на страната, в който евентуално ще бъде върнат. По този начин неразгледани по същество остават причините, довели до напускане на местоживеенето на оспорващия поради основателен страх от преследване именно там. Искане се отменя на обжалваното решение.

В съдебно заседание оспорващият, не се явява, представлява се от адвокат А. М., служебно назначен процесуален представител, който намира жалбата за основателна. Съобразно представената в съдебно заседание справка от адм. орган, намира, че няма как в една страна, в която четиринадесет години обстоятелствата са неизяснени и сега да са подобрени. Меродавна намира справката изпратена от ДАНС, тъй като не възразяват за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут, което е многозначително според процесуалния представител на оспорващия и вероятно направено в сътрудничество с международен аспект.

Отвратната страна, чрез юрисконсулт Г. моли да бъде отхвърлена жалбата като неоснователна. Счита, че чуждият гражданин не отговаря на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, поради което се иска оставяне в сила на решението на Председателя на ДАБ като правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП, изразява становище за основателност на жалбата. Счита, че ситуацията в С. е сложна, има терористични актове, военни действия в части от територията. При връщане на чуждия гражданин в страната по произход може да настъпи опасност за неговото здраве и живот. Има препоръка на ВКБООН за спиране на отрицателни решения за С..

Административен съд София - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по молба за международна закрила с вх. №ПМЗ-В-878 от 06.12.2024г. на РПЦ-гр. С. до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-НС), с която е поискана международна закрила в РБ от Х. А. А. от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], област Х., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание мюсюлманин-сунит, семейно положение-женен ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Чуждият гражданин е информиран писмено на разбираем за него език в присъствието на преводач за процедурата, която ще се следва, за неговите права и задължения, за последиците от неспазването на задълженията му или за отказа да сътрудничи на длъжностните лица на ДАБ при МС, както и за организациите, предоставящи правна и социална помощ на чужденци, търсещи международна закрила в Република България.

Чужденецът заявява, че за първи път е напуснал държавата си на произход С. на 22.11.2024г., нелегално за Турция, където е останал 10 дни. С помощта на трафикант е преминал гранично телено заграждение не по законоустановения ред на територията на РБ, подал е молба за закрила. В проведеното с него интервю, обективизирано в протокол рег. № УП 7327/16.01.2025г. Х. А. А. мотивира молбата си с лошото положение в страната, бомбардировките и нежеланието да се сражава за кюрдските сили в държавата му на произход. Роден и живял в [населено място], област Х., учил до 6 клас, защото родителите му не са имали възможност да го издържат финансово, работил като майстор на плочки и бояджия. Не е служил в сирийската редовна армия. Съпругата и трите му деца живеели в [населено място], през 2017г. е сключил брак с Б. С. А., на 30г. от [населено място]. Сочил, че района в който живее е зле икономически, управляван от кюрдите,

бомбандиран от групировката „свободна армия“, подкрепян от Турция. Заявил е, че с баща му дълги години имат спорове със съседите за земеделска земя. Сочил, че кюрдите искат да го мобилизират и че са го търсили лично през 2019г., 2020г. и 2023г. Пояснява, че е записан в техния списък и кюрдите ги търсели по домовете им, което налагало да се крие при роднини, живеещи близо до [населено място]. Посочил е че, не е имал проблеми с ДАЕШ от групировката „Х. Т. А.“ и „ан-Н.“, но в техните райони живота бил труден и нямало работа. Целта на чужденеца е да се устрои в България и да уреди бъдещето на децата си. В М. живеели още майка му, тримата му братя и три сестри, които също нямали достатъчно средства.

Търсещият международна закрила декларира, че не е имал проблеми основани на етническата му принадлежност и изповяданата от него религия в страната му по произход. Разказва, че 2020/2021 е бил задържан и осъден на 1 година затвор за нанасяне на побой при сбиване с клиент, който не му е платил за извършена работа. Посочва, че не е членувал в политически партии и организации, нито във въоръжени групировки и религиозни общности. Не е заплашван и не му е оказвано психическо насилие в държавата му на произход.

В хода на производството сирийският гражданин е уведомен, че с цел правилната преценка на подадената от него молба за закрила е необходимо да представи пред ДАБ-МС всички налични и относими към личното му положение и държавата му на произход писмени документи. Към момента на постановяване на процесното решение, жалбоподателят не е представил такива пред органите на ДАБ-МС.

Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на арабски език. Съставена е Евродак дактилоскопна карта с референтен номер: BR106C2412060003.

С писмо УП 7327 от 09.12.2024г. на ДАБ-МС, началник отдел „ПМЗ-кв. В.“ е изискал от директора на Специализирана дирекция „М“ - Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС) писмено становище по постъпилата молба за международна закрила. С писмо рег. № М-3613 от 20.03.2025г./УП7327 от 27.03.2025г. в ДАБ/директорът на специализирана дирекция „М“ - ДАНС, уведомява председателя на ДАБ-МС, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

Представено е становище рег. № УП7327 от 25.03.2025., на ст.експерт в ПМЗ-кв. В., С., според което от събраните доказателства предлага на чужденеца да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В хода на административното производство са приети и обсъдени в решението на Председателя на ДАБ при МС- справка с вх. № МД-02-77/03.02.2025 г., изготвена от дирекция „Международна дейност“, на ДАБ-МС за обстановката в С..

От така представената актуална информация адм. орган е приел, че молителят не обосновава наличието на риск за неговия живот или свобода в държавата му по произход по смисъла на закона и не посочва никакви причини за основателно опасение от преследване. С оглед на информацията изложена относно актуалната ситуация в държавата на произход на Х. А. А. адм. орган е приел, че са налице безспорни данни, че в страната обстановката е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за населението. Направил е извод, че съществува възможност за установяване на територията на С. и конкретно в [населено място], където е живял чуждият гражданин или друг град или област на страната, като същевременно би могъл да се ползва спокойно от закрилата на официалните власти. Въпреки, че в някои части на територията на С. положението е нестабилно и напрегнато, там са започнали процеси на стабилизиране на

обстановката и функциониране на обществените услуги. Предвид посочените обстоятелства адм. орган е приел, че се установява, че не са налице данни в [населено място] да съществува реален риск сирийският гражданин да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като може спокойно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата, както и може основателно да се очаква да се установи там.

За пълнота на изложеното е отбелязано, че към настоящия момент в [населено място], обл. Х., постоянно пребивават съпругата и децата му, майка му, тримата му братя и трите му сестри и техните семейства, поради което може логично да се очаква, че чуждият гражданин ще се установи на територията на държавата си на произход. Направен е извод, че за молителя липсват предпоставки за предоставяне на статут по смисъла на чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като не е заявил член на неговото семейство да има предоставена международна закрила в Република България. В така представената бежанска история липсват аргументи в полза на търсената закрила. Х. А. А. заявява, че е напуснал С., защото не е искал да служи в кюрдските сили и заради липсата на сигурност и бомбардировките в района на [населено място]. Чужденецът е посочил, че до отпътуването си от страната през 2024 г. не се е преместил в друга област или град и е останал да живее с всичките си роднини, съпругата и децата си в същия град, управляван от кюрдските сили, където бил търсен за военна служба. Адм. орган е направил извод, че за сирийския гражданин не съществуват основателни опасения от преследване в държавата му на произход, тъй като той не е претърпял никакви инциденти, не е заплашван и не му е оказано насилие по нито едно от основанията описани в чл. 8, ал. 1 на ЗУБ. От заявленията в интервюто е видно, че през 2020-2021 г. чужденецът е бил арестуван и осъден от управляващите района кюрдски сили за причиняване на телесна повреда и че е излежал наказанието си, като в проведеното интервю е заявил, че е бил търсен от тях за военна служба през 2019 г. 2020 г. и 2023 г. Тези години съвпадат с времето, в което е бил задържан и е излежавал присъдата си в затвора, поради което адм. орган не е приел за действително твърдението му, че кюрдските сили не са могли да го заловят и мобилизират, защото когато са идвали да го търсят в дома му се е скривал в къщите на брат си и братовчед си. От друга страна не е приел за действително заявлението на кандидата за закрила, че е изпитвал основателни опасения от преследване в [населено място], област Х.. Неговата съпруга, три деца, майка, трима братя и три сестри заедно с всичките си деца са останали да живеят в същия град, като чужденецът посочва, че единствените им проблеми са икономически. Оттук адм. орган е направил извод, че същият би могъл да остане в страната си, но е решил да напусне и да търси решение на финансовите си проблеми в друга държава.

В конкретния случай е посочено, че етническата принадлежност на Х. А. А. не е достатъчно основание за предоставяне на статут на бежанец. Преди да напусне държавата си на произход той не е имал каквито и да е проблеми заради принадлежността си към кюрдския етнос, които да показват риск от евентуално преследване при завръщането му в С.. По собствените му думи той не е заплашван лично, не е ставал жертва на насилие, нито е арестуван, съден или осъждан. Адм. орган цитира § 70 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН, според който самата принадлежност към определена етническа група обикновено не е достатъчно съществено основание да се иска статут на бежанец. В тази връзка, за предоставяне на такъв статут не е достатъчно само доказването на факта, че молителят е арабин по етническа принадлежност. За установяване на обстоятелствата, визирани в чл. 8 от ЗУБ е необходимо наличие на личен елемент. Относно нежеланието на кандидата да се сражава в редовете на сирийската армия, в Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на ВКБООН през 1992 г., в глава V, „В" е дадено тълкувателно определение за дезертьори и лица, които се отклоняват от военна служба. В С. военната повинност е

задължителна и дезертирането се счита за криминално престъпление, но не се счита за преследване. Лице, което е дезертирало или избягало от военна служба просто поради неприязън към военната служба или от страх от сражения, не е бежанец. В заключение адм. орган, е направил извод, че кандидатът не сочи други релевантни причини или обосноваващи опасения за преследване - не е осъждан и не е бил преследван от официалните власти в С.. Чужденецът не заявява наличието на конкретно събитие, поради което е избрал да напусне страната си по произход. Ответникът е приел в оспореното решение, че в настоящия случай от събраните в хода на административното производство доказателства не се установява от една страна сирийският гражданин основателно да се страхува от преследване в държавата си по произход, а от друга, това преследване да е по причина неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо убеждение. В хода на проведеното с чужденеца интервю, от негова страна не са изложени обстоятелства, сочещи за наличието на някое от обстоятелствата, предвидени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ във връзка с чл. 8, ал. 4 и, ал. 5 от ЗУБ. Анализът на заявените обстоятелства сочи, че твърденията на кандидата за международна закрила не попадат в предметния обхват на ЗУБ. В конкретния случай няма добре обосновани опасения от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата за международна закрила. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С. следва да е изключително, каквото от съдържащата се информация в справките не се установява.

Предвид информацията за обстановката в С. се налага извода на адм. орган, че оспорвания не е бил изложен на реална опасност от тежки и лични заплахи срещу неговия живот, поради наличието на съществуващия въоръжен конфликт. Изразеното желание да живее по-добър живот и да помага финансово на своето семейство, също не е достатъчно основание да се приеме, че за него са налице основания по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Колкото и да са силни убежденията му, те не представляват достатъчно основателна причина за предоставяне на закрила.

Не е констатирано и спрямо жалбоподателя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. и конкретно в населеното място, в което е живял той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. Ето защо адм. орган приема, че за оспорвания не са налице и предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. За чуждия гражданин не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 - 3 от ЗУБ. С решението, предмет на съдебната проверка за законосъобразност, издадено на основание чл. 75, ал. 1 т. 2 и т. 4 от ЗУТ, молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена. След анализ на заявените от жалбоподателя обстоятелства, сочени като основания за предоставяне на международна закрила, е прието от административния орган, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Констатирано е още, че липсват и предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

Протокола от интервюто е подписан без възражение от присъстващия и наблюдаващ интервюто представител, присъствал е преводач.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 48, ал. 1 от ЗУБ. С оспореното решение председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Х. А. А. на основание чл.75, ал. 1, т.2 и т.4 от ЗУБ.

Административният акт отговаря и на общите изисквания за форма и съдържание по чл.59 от АПК. В решението се сочат, както фактически, така и правни основания за издаването му, обосноваващи отказа на органа да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

Не са налице допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения.

Установява се от доказателствата по делото, че пред интервюиращ орган към ДАБ, с чужденеца има проведено интервю, отразено в нарочен протокол, състояло се в присъствието на преводач, на език, посочен от търсещия закрила като разбираем и владян от него, включително са налице и данни, че съдържанието на протокола е прочетено на интервюирувания също в присъствието на преводача и на разбираемия за интервюирувания език.

Спазено е изискването на чл.58, ал.10 от ЗУБ, като в случая от ответника е изискано писмено становище от ДАНС по молбата на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила, каквото е дадено преди произнасянето на органа и с него от страна на ДАНС не се възразява предоставянето на статут при наличие на предпоставките за това.

Не са нарушени разпоредбите на чл.35 и чл.36 от АПК, доколкото ответникът не пропуснал да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и е издал акта си при съобразяване с изложеното от търсещия закрила, и с всички данни и доказателства по преписката.

При извършената проверка относно материалната законосъобразност на атакувания акт, съдът намира следното:

Причините, които българският законодател е уредил като обосноваващи предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут, са посочени в чл.8 и чл.9 от ЗУБ. В нормата на чл.8, ал.1 от ЗУБ са предвидени условията, при наличието на които на чужденец се предоставя статут на бежанец в Република България. Освен да се намира извън държавата си по произход, е необходимо чужденецът да не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея по причини, свързани, от една страна с основателно опасение от преследване, а от друга страна – това преследване да е поради някое от алтернативно изброените характеристики на субекта: неговата раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група.

Наличието и основателността на опасенията следва да бъдат преценени с оглед представените в бежанската история на кандидата за статут данни, като се отчете произходът на преследването, дали последното води до нарушаване на основни права на човека и закрилата, която може да бъде получена от държавата по произход.

В настоящия случай правилно административният орган е преценил, че в хода на производството не се установява спрямо търсещия закрила да е било осъществено визираното в чл.8, ал.1 от ЗУБ преследване, релевантно за предоставянето на бежански статут. От оспорвания не са заявени конкретни обстоятелства, въз основа на които да се направи извод за опасение от преследване основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежността му към определена социална група. Съгласно разпоредбата на чл.8, ал.4 от ЗУБ, преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до

нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, а според ал.5 на същата норма – действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация. Твърдения за подобни действия няма обективирани в разказаната от жалбоподателя бежанска история и не се установяват по делото. Изложените от кандидата мотиви за напускане на страната му по произход не са правно значими за търсения вид защита, тъй като не могат да се приемат за обосновано опасение от преследване. Той не е заявил спрямо него да е било осъществено преследване от държава, партии или организации и недържавни субекти в страната му на произход – С.. Не е бил заплашван и върху него не е било оказвано насилие, както и самия той заявява в интервюто. Същият не е осъждан или преследван по етнически или религиозни причини в С..

По така изложените съображения, правилен и законосъобразен се явява изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл.8, ал.1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец на Х. А. А. .

По отношение наличието на предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут на чужденеца, следва да се отбележи, че в случая от негова страна не се твърди в държавата си по произход да е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, каквито изисква разпоредбата на чл.9 ал.1 т.1 и т.2 от ЗУБ. Няма изложени и твърдения за наличие на обстоятелства като предвидените в чл.9 ал.6 и ал.8 от ЗУБ.

Административният орган е извършил преценка и относно материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ, съгласно която норма хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Съдът намира, че последното не е налице в случая, тъй като споделената пред орган на ДАБ информация за личното положение на жалбоподателя, както и останалите данни и доказателства, не водят до извод, че към настоящия момент на цялата територия на С. конфликтът достига до ниво, пораждащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че търсещият закрила, върнат в С., в конкретен регион, поради самия факт на присъствието си на територията се излага на реална опасност да претърпи тежки заплахи срещу живота или личността си.

Ответникът е извършил преценката си по прилагане на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ въз основа на обективизираната в Справка вх. № МД-02-77 от 03.02.2025г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ), информация относно Сирийска арабска република. Предвид изложеното в тях е приел, че не може да се направи обоснован извод, че в момента е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на държава.

Съдът споделя изложените от административния орган съображения и ги намира за обосновани, тъй като са изцяло съобразени с изложената пред него бежанска история.

С оглед изложеното, оспореното решение е законосъобразно на всички основания по чл. 146 от АПК - като издадено от компетентен орган - председателят на ДАБ като орган, който единствен според законодателството на Република България, конкретно ЗУБ има правомощия да предоставя, да отказва и да отнема международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут на основанията по чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Издадено е след проведена процедура по молбата за закрила при спазване на всички изисквания - регистрация на молителя, запознаването му с правата и

задълженията му чрез връчване на указания на разбираем за него език и провеждане на лично интервю с участието на преводач. В рамките на производството молителят е имал възможност да представи документи в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено по начин, който е позволил да даде точни данни и да отстрани всяко съмнение за неточности или противоречия в изявленията си, предвид зададените въпроси. В рамките на производството органът е изискал и обсъдил в решението си подробно относимата информация за страната на произход на молителя, която действително е била актуална към датата на решението. Неотносими са в тази връзка данни за спорадични актове на насилие, доколкото такива има почти навсякъде по света и никое правителство не може да гарантира абсолютна сигурност и спокойствие на което и да е лице. Такива актове на насилие не обосновават различна квалификация на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Изводите по този въпрос в решението са правилни, те са валидни и към датата на постановяване на съдебното решение. В съдебно заседание са представени и още три справки на дирекция „Международна дейност“ от вх. № МД-02-262 от 19.05.2025г., вх. № МД-02-194 от 03.04.2025г. и вх. № МД-02-160 от 14.03.2025г. Видно от справката към 19 май 2025г. Върховния комисариат на бежанците на ООН/ВКБООН/ изчислява, че считано от 08 декември 2024г. около 481 730 сирийци са преминали обратно в С. от съседни страни. С това общият брой на сирийските граждани, които са се завърнали в С. от началото на 2024г. става над 842 570 души. По отношение на вътрешното разселване, според последните данни на работната група за вътрешно разселени лица, към 8 май 2025г./считано от 8 декември 2024г./ 1 186 147 милиона вътрешно разселени лица са се завърнали по домовете си, включително 337 868 души, които са се завърнали от места за вътрешно разселени лица.

Следва да се посочи още, че справките за актуалната обществено-политическа обстановка в С., представени от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ са също официални свидетелстващи документи, съставени по установен ред и форма и се ползват с материална доказателствена сила за установените в тях обстоятелства.

Следователно, въпреки, че в някои части на територията на С. положението е нестабилно и напрегнато, са започнали процеси на стабилизиране на обстановката и функциониране на обществените услуги. Всичко това води до извода, обоснован и от административния орган, че за оспорвания, не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1-3 от ЗУБ при завръщането му в С..

Не е нарушена и забраната по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, при връщане в С. на Х. А. А., няма да бъдат застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение. Той няма да бъде изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Нито личната му бежанска история, нито ситуацията в С. възпрепятстват връщането в страната по произход, при спазване на разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ. Както в проведеното интервю, така и в проведеното съдебно заседание, сирийският гражданин излага причината, поради която е напуснал страната по произход, а именно по-добър живот, това са чисто икономически причини и причини от личен характер, което го прави мигрант, а не бежанец по смисъла на закона. От друга страна липсата на работа и трудния начин на живот са лични мотиви, както и дезертирането от военна служба, което също не е основание за предоставяне на статут – бежански или хуманитарен, според Наръчник на ВКБООН. От анализа на фактическите обстоятелства и изявленията на чужденеца по време на производството, се установява, че мотивите за напускането на неговата родина са от личен и икономически характер. Съгласно Глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден

от Службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, мигрантът е лице, което по причини различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде. Той може да прави това от желание за промяна или приклучение или по семейни или други причини от личен характер. Ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец.

В заключение в случая не са налице материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗУБ на жалбоподателя. Данните, съдържащи се в проведеното с него интервю, налагат извод за липса на доказателства той да е бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко и унижително отнасяне, тежки и лични заплахи срещу живота и личността му като гражданско лице в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Адм. орган е изследвал обстановката в С., съпоставена с личната бежанска история на лицето. Правилно адм. орган е приел, че не са налице материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут на молителя по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Не са налице доказателства за това, че ситуацията в С. достига до границите на безогледно насилие, породено от вътрешен или международен въоръжен конфликт или от неспособност на официалните власти да противодействат ефективно на въоръжени групировки, които нападат населението или отделни негови групи. В настоящия случай следва да бъде отчетено и постановеното решение на Съда на ЕС от 17.02.2009 г. по дело C-465/07 по тълкуването и прилагането на чл. 15, буква в) от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, във връзка с чл. 2, буква д) от същата директива. Съгласно това решение съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение характеристики; съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. В случая тези критерии не са изпълнени. Следва да се отчете и фактът, че самият жалбоподател не споделя конкретни обстоятелства, които да са представлявали непосредствената заплаха за живота и сигурността му в С.. Напротив- изрично е посочил, че не бил жертва на насилие и не били отправяни заплахи срещу него или семейството му. В този смисъл е обективизирана и актуална съдебна практика на ВАС в решение № 5268 от 20.05.2025г. по адм. дело № 3330/2025г. на ВАС, решение № 5978 от 04.06.2025г. по адм. дело № 3840/2025г. на ВАС, решение № 639 от 13.06.2025 г. по адм. дело № 4398/2025г. на ВАС.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд София – град, I-во отделение, 4-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. А. А., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], от С., с адрес [населено място], [улица] срещу Решение № 2855/31.03.2025 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ е отказано да се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ